

Ἄππιαν, Ἀννίαν, Ρηγίλλαν Ἀτιλίαν, Καυκιδίαν Τερτύλλαν· Ἀππίου Ὑπάτου, Ποντίφικος θυγατέρα· Ἡρώδου Μαραθωνίου Ὑπάτου γυναίκα τοῦ ἐξηγητοῦ, ὁ ἀνὴρ ἀνέθηκεν.

Ἐπὶ βάρου (λίθ. πεντ.) τεθραυσμένου τὰ κάτω καὶ ἀπλοῦν ἔχοντος ἀρχιτεκτονικὸν κόσμον. Ὑψ. τὸ μέγιστον σωζόμενον 0,92, πλάτ. 0,73 καὶ 0,58, πάλ. 0,52 καὶ 0,45. Ἡ τετάρτη πλευρά, ὡς συνήθως, ἀκατέργαστος. Κοιλότης ἀνω ἀνώμαλος καὶ ἀβαθής, τρεῖς δὲ ὀπαὶ γομφώσεως. Γραμμάτων μέγεθος 0,03. Ἀπόστασις ἀπ' ἀλλήλων 0,001 - 0,01 καὶ ὅπου κατὰ τὸν χαρακτὴν θὰ ἐχρειάζετο ἐν τῇ κοινῇ γραφῇ στίξεις δι' ἄνω ἢ κάτω σιγμηῆς 0,02-0,03· διότι ὁ δι' ὑποστιγμηῆς χωρισμὸς τῶν ὀνομάτων ἢ τῶν ἐννοιῶν δηλοῦται καὶ ἐν τῷ λίθῳ διὰ τοῦ καὶ παρ' ἡμῖν συνήθους τρόπου, τεθειμένου

μόνον ὄντος ὀλίγον τι ὑψηλότερον τοῦ σημείου (') αὐτῆς. Στίχων ἀπόστασις 0,02. Τὸ βάρον εὐρέθη κατὰ τὸ ἀνατολικομεσημβρινὸν τῆς αὐλῆς τοῦ Ναοῦ μέρος ὀλίγα βήματα πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ἐκεῖ σημειουμένου ἐν τῷ διαγράμματι οἰκίσκου. Σώζεται ἐκεῖ τῆς πλακοστρώσεως τῆς αὐλῆς μικρὸν τι μέρος. Τὰ κατὰ τὸν Ἡρώδην καὶ τὴν γυναῖκά του Ῥηγίλλαν δὲν εἶναι ἀγνωστα· ἀγνωστὸν ἂν καὶ ἄλλοθεν ποθεν ἐγένετο γνωστὸν ὅτι ὁ ἀνὴρ ἦτο καὶ ἐξηγητής. Ἐπίσης ἀγνωστὸν ἂν καὶ τὰ ἐξ ὀνόματα τῆς γυναικὸς τοῦ ἐγνώσθησαν καὶ ἀλλαχόθεν· ἐν τῷ λεξικῷ τοῦ Pape σημειοῦνται μόνον τὰ πρῶτα τρία.

Ἐν Ἐλευσίνῃ τῇ 22^α Αὐγούστου 1885.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ.

ΑΜΦΙΑΡΕΙΟΥ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

(Συνέχεια. Ἰδὲ Ἀρχ. Ἐφημ. 1885, σελ. 93).

10

Π Υ Θ Ο Δ W Ρ Ο C

Πυθόδωρος

Τὸ ὄνομα τοῦτο κεχάρακται ἐπὶ πωρίνου ἀρραβιδώτου κίονος γράμμασι μεγάλοις (ὑψ. 0.04-0.08) καὶ ἀνισομεγέθως περιθέουσι κύκλῳ ὑπὸ τὴν κορυφὴν αὐτοῦ.

Ὑψος ἔχει ὁ τραχὺς οὗτος τὴν ἐπιφάνειαν κίων 1.46, περιφέρειαν δὲ 1.38 (ἄνω) καὶ 1.44 (κάτω). Ἐν μέσῳ που τοῦ ὄλου ὕψους, ἀντιστοιχοῦσα κάτωθεν τοῦ στοιχείου Δ, ὑπάρχει ἀβαθὴς κοιλότης. Τοιαῦται κοιλότητες, συνήθως τετράγωνοι, εἰσὶ γεγλυμμένοι καὶ ἐπὶ μεγάλων πωρίνων κίωνων ἐν τῷ ναῷ εὐρεθέντων, ὧν τινες διασφύζουσι καὶ ἰωνικὴν βάσιν.

Εὐρέθη μετ' ἄλλων ἀνεπιγράφων ἐν τῷ ναῷ, παρὰ τὸν οὐδὸν θύρας, ἧτις παραδόξως πως ἐν τῷ μέσῳ τοῦ νοτίου τοίχου κειμένη ἄγει εἰς μικρὸν τι τετράγωνον κτίριον μετὰ τοῦ ναοῦ μὲν συνεχόμε-

νον, μὴ ἐκτεινόμενον ὅμως ἐφ' ἀπάσης τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ταύτης, ἀλλ' ἐπὶ μόνου τοῦ μέσου αὐτῆς μέρους· τὸ παραρτημάτιον τοῦ ναοῦ τοῦτο, οὗ μόνον τὰ ἐδάφη ὑπολείπονται, ἦν ἴσως μαντεῖον ἢ ἄλλο τι ἄδυτον.

11

Π Ο

π [τ:] ο

Τὰ γράμματα ταῦτα, μέγιστα τὸ ὕψος (0.21) ὄντα, φέρει ἀκέραιον ἐπιστυλίου ἐκ πώρου τμήμα, πλ. 1.23, ὑψ. 0.47, πάλ. 0.35.

Εἰσὶ θαυμαστὰ τὴν ἀκρίβειαν καὶ συμμετρίαν, ἀβαθέστατα δὲ γεγλυμμένα. Τὸ Π εἶνε ἀνισοσκελὲς τὸ δὲ Ο ὀλίγῳ ἔλασσον αὐτοῦ. Μεταξὺ τῶν δύο τούτων γραμμάτων εὐρηται ἐνὸς γράμματος χώρος εἰς τετράγωνον ἀπεξεσμένου, ἐξ οὗ ἴσως Τ ὄντος θὰ ἐξήγετο ὄνομα βασιλέως Πτολεμαίου ὅστις ἀπαντᾷ καὶ ἐν προξενικῷ ψηφίσματι γεγραμμένῳ ὑπὸ τὴν

ἀνέκδοτον ἐπιγραφὴν *Βασίλισσαν Ἀρ[σινόην]* ἐπὶ βάλθρου ἀνορυχθέντος πέρυσιν ἐν Ἀμφιαράου.

Εὐρέθη ἐν τῷ σηκῷ τοῦ ναοῦ κατὰ τὴν δεξιὰν τῷ εἰσιόντι γωνίαν.

12

Α Μ Φ Ι Α Ρ Α Ο
Α Μ Φ Ι Λ Ο Χ Ο
Ε Ρ Μ

Ἀμφιαράου[υ]

Ἀμφιλόχου[υ]

Ἐ[ρμού ;]

Πλάξ μικρά (ὑψ. 0.51, πλ. 0.28, πάχ. 0.12) μαρμάρου λευκοῦ εὐρεθείσα πρηνῆς παρὰ τῷ βωμοειδεῖ κτίσματι ἔπου καὶ ἡ προεκδοθείσα ὑπ' ἀριθ.

1 ἐπιγραφῆ. Ὑψος γραμμάτων 0.025. Ἡ ἐνεπίγραφος ἐπιφάνεια ἕνεκα τῆς ὑγρασίας ἀπέβη λίαν εὐθρυπτος· καὶ τοῦ μὲν 3^{ου} στίχου, ἅμα εὐρεθείσης τῆς πλακός, μόλις διέκρινα, πρὸς τῷ Ε, ἀν μὴ σφάλλωμαι, καὶ δύο νῦν δυσδιάκριτα γράμματα ρμ, κατωτέρω δὲ διὰ τὴν ἀποτριβὴν ἀδύνατον καὶ νὰ ἔρισθῇ ὅλως ἀν ὑπῆρχον γράμματα.

Τὰ τρία ταῦτα ὀνόματα ἐνδέχεται, καὶ ἐκ τοῦ τόπου τῆς εὐρέσεως, νὰ ἀναφέρονται εἰς τὸν ὑπὸ Πausanίου (Α'. 34, 3) περιγραφόμενον πενταμερῆ βωμόν. Ἀμφιλόχος ἦν, ὡς γνωστόν, ὁ ἕτερος τῶν υἱῶν τοῦ Ἀμφιαράου· ὁ δὲ μητραλοῖος Ἀλκιμαίων ἐν οὐδεμιᾷ τῶν αὐτόθι εὐρεθεισῶν ἐπιγραφῶν μνημονεύεται, διότι «διὰ τὸ ἐς Ἐριγύλην ἔργον οὔτε ἐν Ἀμφιαράου τινα, οὐ μὴρ' οὐδὲ παρὰ τῷ Ἀμφιλόχῳ τιμὴν ἔχει» (Pausan. αὐτ.)

13

Ο Δ Η Μ Ο Σ Ω Ρ Ω Ι Ι Ω Ν

ΚΟΙΝΤΟΝΦΟΥΦΙΟΝΚΟΙΝΤΟΥΥΙΟΝΚΑΛΗΝΟΝΠΡΕΣΒΕΤΙΙΙΝ
ΚΑΙΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΝΤΟΝΕΑΥΤΟΥΣΩΤΗΡΑΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
Α Μ Φ Ι Α Ρ Α Ω Ι

ΝΙΚΟΜΑΧΟΣΗΦΑΙΣΤΟΔΩΡΟΥΕΙΠΕΝΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΕΡΕΙΔΗΦΙΛΛΕΑΣ
ΕΥΝΟΥΣΩΝΔΙΑΤΕΛΕΙΤΗΤΕΡΟΛΕΙΩΡΩΡΙΩΝΚΑΙΤΟΙΣΔΕΟΜΕΝΟΙΣΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΓΑΡΕ
ΧΕΤΑΙΧΡΕΙΑΣΜΕΤΑΡΑΣΗΞΠΡΟΟΥΜΙΑΣΔΕΔΟΧΘΑΙΤΕΙΒΟΥΛΕΙΚΑΙΤΩΙΔΗΜΩΙΦΙΛΛΕΑΝΑΓΑΣΙΛΑ
ΟΥΑΘΗΝΑΙΟΝΠΡΟΞΕΝΟΝΕΙΝΑΙΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΗΝΤΗΞΠΟΛΕΩΣΩΡΩΡΙΩΝΑΥΤΟΝΚΑΙΕΚΓΟΝΟΥΣΚΑΙ
ΕΙΝΑΙΑΥΤΟΙΣΓΗΣΚΑΙΟΙΚΙΑΣΕΝΚΤΗΣΙΝΚΑΙΙΣΟΤΕΛΕΙΑΝΚΑΙΑΣΥΛΙΑΝΚΑΙΡΟΛΕΜΟΥΟΝΤΟΣΚΑΙΕΡΗ
ΝΗΣΚΑΙΤΑΛΛΑΡΑΝΤΑΥΓΑΡΧΕΙΝΑΥΤΟΙΣΚΑΘΑΡΕΡΚΑΙΤΟΙΣΑΛΛΟΙΣΠΡΟΞΕΝΟΙΣΚΑΙΕΥΕΡΓΕΤΑΙΣ
ΤΗΣΡΟΛΕΩΣΕΓΓΡΑΡΤΑΙ

ΣΙΜΑΛΟΣΕΡΠΟΙΗΣΕ

Ὁ δῆμος Ὀρωπίων

Κόιντον Φούφιον Κοίντου υἱόν Καληνόν πρεσβε[υτήν]

καὶ ἀντιστράτηγον τὸν ἑαυτοῦ σωτήρα καὶ εὐεργέτην

Ἀμφιαράω

Νικόμαχος Ἡφαιστοδώρου εἶπεν· δεδόχθαι τῷ βουλευῆ καὶ τῷ δήμῳ, ἐπειδὴ Φιλλέας εὔνους ὦν διατελεῖ τῇ τε πόλει Ὀρωπίων καὶ τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν παρέχεται χρείας μετὰ πάσης προθυμίας, δεδόχθαι τῷ βουλευῆ καὶ τῷ δήμῳ Φιλλέαν Ἀγασιλάου, Ἀθηναῖον, πρόξενον εἶναι καὶ εὐεργέτην τῆς πόλεως Ὀρωπίων αὐτὸν καὶ ἐγγόνους καὶ εἶναι αὐτοῖς γῆς καὶ οἰκίας ἐνκτησιν καὶ ἰσοτέλεσιαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου ὄντος καὶ εἰρήνης καὶ τὰλλα πάντα ὑπάρχειν αὐτοῖς καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις προξένους καὶ εὐεργέταις τῆς πόλεως γέγραπται.

Σίμαλος ἐποίησε

Μέγα βάθρον άπλοϋν, μαρμαρύρου λευκοϋ, πλ. 1.18, ύψ. 0.41, πάχ. 0.75, φέρον επί τής άνω επιφανείας τετράγωνον κοιλότητα και έτέραν έχουσαν σχήμα ποδός ανθρωπίνου εις εφαρμογήν του επί αυτού άγάλματος. Εύρέθη μεταξύ των πλατέων αναθηματικών μνημείων και τής μεγάλης τοξοειδοϋς βάσεως.

Ως έσημειώθη ιδία περί του μνημείου *Αντίλον* (Άρχ. Έφημ. 1885 σελ. 104), παρατηρείται και ένταϋθα ότι δέν είνε πάντες οι στίχοι επί του αυτού επιπέδου κεχαραγμένοι, άλλ' ένιοι αυτών επί βαθύτερον γεγλυμμένου χώρου, άποξεσθείσης, ως φαίνεται, επιγραφής προγενεστέρας. Ύψος δ' έχουσι τα γράμματα των μέν τεσσάρων πρώτων στίχων 0.025, του δέ ψηφίσματος σχεδόν 0.01 και του τεχνίτου 0.015-0.02.

Ο παρών Φούφιος είνε, φαίνεται, ό επί Καίσαρος μέρος τής Ελλάδος υποτάξας.

Τής αναθέσεως γράμματά τινα, ως και έν τῷ κειμένῳ δηλοϋται, έλλείπουσιν. Έν δέ τῷ ψηφίσματι (στίχ. 2) μεταξύ των συλλαβών τε και *λει* τής λέξεως *διατελει* παρεμπίπτει έξηλειμμένων δύο γραμμάτων χώρος περιττός· τουτ' αυτό δ' εγένετο και κατωτέρω (στίχ. 5) έν τῇ λέξει *ισοτέλειαν* μεταξύ του αυτού τε και *λει*.

Περί δέ του τεχνίτου Σιμάλου, ως και περί των λοιπών έν Άμφιαρείῳ άπαντώντων ονομάτων τεχνιτών, πραγματεύεται τό άρτιφανές αξιόλογον σύγγραμμα του Ε.π. Löwy, *Inscripfien griech. Bildhauer*.

B. I. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΚ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ

Έπί στήλης μικράς, λίθου στακτόχρου, φερούσης άέτωμα, γράμμασι των καλών χρόνων·

Φιλίνα
Πρασίωνος
θυγάτηρ

υπό την επιγραφήν, γυνή άνάγλυπτος, καθημένη επί έδρας και προς τά δεξιά βλέπουσα. Έργον άτεχνον και πενιχρόν εκ των διά τους πολλούς έν τοις εργαστηρίοις έτοιμών.

Η στήλη αυτή εύρέθη πρό τεσσάρων περίπου έτών έν *Κιάζη*, υπό την Άκρόπολιν των *Έλευθερών*, ακριβώς έν ἡ θέσει φκοδόμηται νϋν ό νέος ξενών Μελετίου *Μιγαλάκη*, παρὰ τόν στρατώνα. Περὶ δέ την θέσιν ταύτην άνεσκάφησαν από έτών πολλοί τάφοι, συνήθως υπό τεσσάρων άκατεργάστων λιθίνων πλακῶν περιπεφραγμένοι και μικρά και εύτελη κτερίσματα περιέχοντες. Ένωκοδόμηται δέ νϋν ή στήλη έν τῷ ανατολικῷ τοίχῳ του έν *Μάνδρα* του δήμου Έλευσίνος νεοκτίστου εργαστηρίου του ξενοδόχου, κατά την επί τής όδοϋ τής εις Θήβας άγούσης γωνίαν.

Έν *Μεγάροις* έξω τής οικίας Κωνσταντίνου

Κίκκη, υπό τόν δημοτικόν στρατώνα τής χωροφυλακῆς προς ΝΔ., άνεκαλύφθη κατά Ιούλιον 1885 υπό του οικοδεσπότη, σκάπτοντος, φρέαρ άρχαιον ύδατος ποσίμου, διά πάρου λίθου κανονικῶς εκτισμένον, μετά στομίου επιθέτου, στενοτέρου μέν κατά τό χειλος, προβάδην δ' άνοιγομένου προς τά κάτω μέχρι του πλάτους του φρέατος. Είναι δέ τό στόμιον λελαξευμένον επί λευκοϋ τετραγώνου λίθου, προδήλως εις άλλο τι χρησιμεύσαντος έν άρχαιοτέροις έτι χρόνοις, ως δείκνυσι και ή ύπερ τό χειλος αυτού επιγραφή.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ
Η Ρ Ε Α
Ο (στόμιον)

Έν τοις αυτοις δέ χώμασιν εύρέθη και λεπτόν θραϋσμα λευκοϋ λίθου ένεπιγράφου περιέχον τά λείψανα πέντε στίχων ῶδε·

Η Σ Ρ Α Ι
Δ Α Λ Ι Ο Υ Κ Ε Λ Ε Υ
Κ Υ Κ Λ Η Μ Α Θ Η
Α Ι Ρ Ε Ι Μ Π Ρ Ο Σ Ε Ι Π
Ε Υ Τ Υ Χ Ω Μ Π Α Η